Gelosia, amor i traïció al Festival de Peralada

El Festival estrena la nova producció de l'"Otello" de Verdi

Un moment de la representació d'"Otello" al Festival de Peralada.

Dirigida per Paco Azorín, l'obra ideada per Shakespeare a principis del segle XVII torna al Castell de Peralada 24 anys després de ser posada en escena per Plácido Domingo i ho fa amb una magnífica actuació liderada per les veus del tenor Gregory Kunde, el barítón Carlos Álvarez i la soprano Eva-Maria Westbroek, acompanyats per l'Orquestra Simfònica del Liceu.

CARLES ROSSELL | PERALADA

A Peralada també es poden viure a flor de pell tot el reguitzell de sensacions que Otello, una de les òperes amb majúscules, és capaç de transmetre. Ho va aconseguir la representació de dissabte passat, dirigida per Paco Azorín, que tornava Otello al festival més de dues dècades després, amb un repartiment d'autèntic luxe. L'incessant aplaudiment després de 140 minuts d'espectacle feien justícia a una posada en escena magistral i una interpretació immaculada que va ser capaç de despertar mil i un sentiments entre el públic assistent.

Si ara fa 24 anys eren Plácido Domingo i el director Valery Gergiev els encarregats de captivar l'escenari, aquest estiu Peralada ha tornat a deixar-se seduir per la gelosia, la traïció i la passió que transmeten l'Otello d'Azorín durant els seus quatre actes. Amb una posada en escena clarament teatralitzada i mantenint en tot moment la música que en el seu dia va compondre el cèlebre Giuseppe Verdi, l'obra ideada per Shakespeare a principis del segle XVII va captivar el públic, que es va rendir davant les actuacions del tenor nord-americà Gregory Kunde en el papel d'Otello, el barítón Carlos Álvarez com a Iago i la soprano Eva-Maria Westbroek fent de Desdèmona. Tots tres papers principals van ser els encarregats de liderar una interpretació magnífica, acompanyada amb encert per les veus de Francisco Vas (Cassio), Miguel Ángel Zapater (Lodovico), Vicenç Esteve (Roderigo) i Mireia Pintó (Emilia); papers menors, però alhora importants d'una de les trames més conegudes.
Amb una escenografia senzilla però precisa, va ser sobretot la veu però també la música (a càrrec de l'Orquestra Simfònica del Liceu i sota la direcció de Ricardo Frizzia) els ingredients que més van seduir els espectadors que van omplir l'Auditori del Castell de Peralada. Durant prop de tres hores, i amb el seu pertinent descans al bell mig de l'obra, Otello va ser interpretada en italià, acompanyada per dues pantalles laterals en les quals es podia llegir la traducció. Un detall per il·lustrar una obra coneguda, que va ser fidel al seu argument en tot moment i a la qual la posada en escena teatralitzada li va donar encara més encant. Ben aviat, Kunde, Álvarez i Westbroek es van ficar el públic a la butxaca. Espectadors que van patir durant el primer acte, tot tement per l'arribada d'Otello a Xipre després d'una batalla amb els turcs en una nit de tempesta, per acabar-se trobant amb la seva Desdèmona. Que van contenir la respiració tot seguint el maquiavèl·lic pla de Iago, capaç de trair el general de la República veneciana fent-li creure que el seu amor li és infidel amb Cassio. La gelosia in crescendo que desprèn Otello es va apoderar també del públic, assistent de luxe d'un final dramàtic en què les morts d'aquest i de Desdèmona serveixen per posar el punt i final a l'obra.

Debutant a Peralada, Gregory Kunde va fer seu l'escenari amb una impol·luta interpretació, en la qual va barrejar mil i un estats d'ànims a la perfecció. L'enfonsament anímic que va dibuixar Westbroek en la protagonista femenina també va estar a l'altura, tot i que va ser Álvarez, Medalla d'Honor del Festival l'any 2012, el que va hipnotitzar l'espectador, traslladant tot el seu odi, gelosia i maldat d'una manera increïble. L'ovació que va rebre al final, la més sonada de la nit, va estar plenament justificada.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2015/08/03/gelosia-amor-traicio-peralada/737276.html?utm_source=rss